

ZAMAN, CONSTANTIN

Om politic, pictor

N.1820, Craiova - m. 18 mart. 1867, București.

Urmează Școala Centrală din Craiova, elevul lui C. Lecca.

Angajat copist la Prefectura Dolj; ajutor de grefier la Tribunalul de Comerț din Craiova; inspector la Temnița din Craiova (1848).

În timpul Revoluției este numit subcârmuitor la Plasa Câmpului Dolj, pentru a aplica programul de la Izlaz și în toamna anului 1848 a fost luat prizonier, la Calafat, de o patrulă turcească din Vidin, fiind întemnițat și apoi transferat la închisoarea Văcărești. În 1849 a fost condamnat la 7 ani muncă silnică pentru că a fost comisar extraordinar al guvernului provizoriu al județului Dolj. Îmbolnăvindu-se, a fost internat la Spitalul *Colțea* și Mănăstirea Mărgineni. Grațiat de Poarta Otomană printr-un firman (1852). Răpit din bâlciul de la Caracal (24 aprilie 1854) de o trupă de cazaci, este expedit la Kiev, apoi la Petersburg și Varșovia. Se reîntoarce în țară (1856).

A frecventat atelierul lui Constantin Lecca și a executat portrete și compoziții istorice inspirate din istoria Imperiului Roman și a Daciei. Câteva din lucrările sale se mai păstrează în colecții particulare craiovene și la Muzeul de Artă din Craiova. (*Senatul poporului crăiei romane*, semnată și datată, 1840)